

Дело С-273/05 Р

Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (СХВП)

срещу

Celltech R&D Ltd

„Обжалване — Марка на Общността — Член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕО) № 40/94 — Заявка за словна марка „CELLTECH“ — Абсолютни основания за отказ — Липса на отличителни белези — Описателен характер“

Заключение на генералния адвокат г-жа Е. Sharpston, представено на 14 декември 2006 г. . . . . I - 2886
Решение на Съда (първи състав) от 19 април 2007 г. . . . . I - 2912

Резюме на решението

1. *Обжалване — Правни основания — Правно основание, изложено за първи път в производството по обжалване — Недопустимост — Правно основание, целящо единствено да се оспори правното решение, дадено от Първоинстанционния съд в обжалваното съдебно решение — Допустимост*

2. *Марка на Общността — Процедурни разпоредби — Службена проверка на фактите — Обхват*
(член 225 ЕО; член 58 от Статута на Съда; член 74 от Регламент № 40/94 на Съвета)
3. *Марка на Общността — Определение и придобиване на марка на Общността — Абсолютни основания за отказ — Марки, които се състоят предимно от знаци или означения, които могат да служат за обозначаване на характерните особености на стока*
(член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94 на Съвета)

1. Да се позволи на страна да повдига за първи път пред Съда правно основание, което не е повдигнала пред Първоинстанционния съд, би означавало да ѝ се позволи да сезира Съда, чиито правомощия в сферата на обжалването са ограничени, със спор с по-широк обхват от този, който е бил представен пред Първоинстанционния съд. В рамките на обжалването правомощията на Съда се свеждат до преценка на правното решение, дадено във връзка с изложените пред Първоинстанционния съд правни основания.

член 7, параграф 1, буква в), въз основа на което Първоинстанционният съд отменя спорното решение. При тези обстоятелства и доколкото има за цел единствено да оспори правното решение, дадено от Първоинстанционния съд в обжалваното съдебно решение, жалба, която се позовава на нарушение на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94, трябва да се приеме за допустима.

(вж. точки 21—24)

При все това, след като апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) отказва регистрацията на заявена марка, като посочва за правно основание единствено член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 40/94 относно марката на Общността, а същевременно подадената пред Първоинстанционния съд жалба срещу това решение се основава на нарушение на същата тази разпоредба, едва при обжалването може да се оспори тълкуването на посочения

2. Съгласно член 74, параграф 1 от Регламент № 40/94 относно марката на Общността проверителите на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) и при обжалване апелативните състави на Службата пристъпват към службена проверка на фактите, за да определят дали по отношение на марката, чиято регистрация е заявена, е приложимо или не едно от спомен-

натите в член 7 от същия регламент основания за отказ на регистрация. От това следва, че компетентните органи на Службата могат да обосновават решенията си с факти, които не се били посочени от заявителя. Макар че по принцип тези органи са длъжни да установят в решенията си точността на такива факти, случаят не е такъв, когато изтъкват общоизвестни факти. Констатацията на Първоинстанционния съд за общоизвестния характер на фактите или за липсата на такъв представлява фактическа преценка, която освен в случаи на изопачаване не попада под контрола на Съда в рамките на обжалването.

(вж. точки 38, 39 и 45)

3. За да може марка, съставена от дума, която е резултат от съчетание на елементи да се счита за описателна по смисъла на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94 относно марката на Общността, не е достатъчно да се установи евентуалният описателен характер на всеки от тези елементи. Такъв характер трябва да бъде установен за самата дума. По правило самото съчетание на елементи, всеки от които е описателен за характерните особености на стоките или услугите, за които е

заявена регистрацията, също е описателно за тези характерни особености по смисъла на посочения член 7, параграф 1, буква в).

Въпреки това такова съчетание може да не е описателно по смисъла на същата разпоредба, при условие че създава впечатление, достатъчно отдалечено от впечатлението, създавано от самото съединяване на тези елементи. Следователно макар че когато става въпрос за съставена от думи марка, евентуалният описателен характер може да се изследва частично за всеки от елементите ѝ, взети самостоятелно, при всички случаи описателният характер трябва да зависи от изследване на цялата марка, която те съставят. В това отношение не може да се приеме, че предварителният анализ на всеки от елементите, от които е съставена марката, представлява задължителен етап. В замяна на това апелативните състави на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни), а при обжалване — Първоинстанционният съд, са длъжни да преценят описателния характер на марката в нейната цялост.

(вж. точки 76—80)